

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET LAPJA

ALAPÍTVÁ:
1862-BEN

Főszerkesztő:
PÁPAI GÁBOR

1996.
ÁPRILIS

CXXXI. évfolyam

Erdészeti Lapok

Az Országos Erdészeti Egyesület
folyóirata
CXXXI. évfolyam 4. szám
(április)

HU ISSN 1215-0398

A Szerkesztőbizottság tagjai: Apatóczy István, dr. Balázs István, dr. Bartha Dénes, Gencsi Zoltán, dr. Göbölös Antal, Kertész József, Kovács Gábor, Mizik András, Pintér Ottó, Pápai Gábor (a bizottság elnöke), Sántha Antal, dr. Szendrői László, dr. Szikra Dezső, dr. Szodfridt István, Varga Béla, Vaski László.

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR
TERVEZŐSZERKESZTŐ: SÁGI MARGIT
Kiadó: Országos Erdészeti Egyesület
1027 Budapest, Fő u. 68.

Felelős kiadó: Dr. Szikra Dezső
Szerkesztőség: 1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon: 201-7737
Nyomdai munkák: Csathó és Társa Nyomdaipari Kft.
Eger

Felelős vezető: Csathó Emil
A kézirat lezárva: 1996. március 28.

Terjeszti: az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad (1027 Budapest, Fő u. 68.). Megjelenik havonta.

A címlapon: Teljes talajfertőtlenítés
(ROD WILLIS. KANADA)
Fotó: Pápai Gábor

СОДЕРЖАНИЕ

M. БУШЕ: Опыт весенняя частичного лесного хозяйства в области Веспрем	110
T. ПАПП: Международная конференция PRO SILVA в Венгрии	112
И. БАН, М. ПЕТИ: Регулирование размера главного пользования в наши дни	114

TARTALOM

130 ÉVES AZ OEE

130 éves az Országos Erdészeti Egyesület (IV.) 105

ERDÉSZETI POLITIKA

Pápai Gábor: A Magyar Köztársaság elnöke a KEFAG Rt.-nél tett látogatást	107
Az ERFA-TOURS megtartotta első klubfoglalkozását	108
Schalkház Lipót: Okuljunk elődeink makacosságából!	109
Bús Mária: A magánerdő-gazdálkodás megindulásának tapasztalatai Veszprém megyében	110
Dr. Papp Tivadar: PRO SILVA nemzetközi konferencia először Magyarországon (1995)	112
Dr. Bán István-Dr. Péti Miklós: A hozamszabályozás napjainkban	114
Jérôme René: NATUR EXPO '96	115

AZ ÉV FÁJA A MADÁRCSERESZNYE

Dr. Szodfridt István: A madárcseresznye termőhelyi igénye	117
Schalkház Lipót: Még valamit a madárcseresznyéről	117

VADGAZDÁLKODÁS, VADÁSZAT

Dr. Muzsai András: Babesiosis – Egy kullancs által terjesztett veszélyes kutyabetegség	119
Szakmai rendezvény a SEFAG Rt. területén	120
Dr. Czerny Károly: A dáмок árvíz után	121

ERDŐKERÜLŐBEN

Erdőgazdálkodásunk első nagy sorsfordulója (I. rész)	122
Kaán Károly: A nemzeti erdővagyon közgazdasági jelentősége	124
A Magyarok Világszövetsége – a MTE SZ közös milicentenáriumi megemlékezése (június 13-18.)	125
Sylvester Lajos: Történelmi szélverésben	126
Köszöntjük az 50 éves „Élet és Tudomány”-t	128
Dr. Czerny Károly: Régió tanácskozás	129
Ismét erdei iskolát avattunk	130
Dr. Csapóné Tábory Hajnalka: Erdei Művelődési Ház Dobrecenben	131
Pápai Gábor–Ormos Balázs: Tanulmányút Kanadában (5.)	132
Fröhlich András: Cui prodest?	134
KÖNYVISMERTETŐ	135
EGYESÜLETI HIREK	136

CONTENTS

Bus, M.: Erfahrungen beim Anfang der Privatforstwirtschaft im Komitat Veszprém	110
Dr. Papp, T.: Internationale Konferenz in Ungarn	112
Dr. Bán, I. – Dr. Péteri, M.: Die Ertragsregelung heutzutage	114

INHALT

Bus, M.: Erfahrungen Beim Kafang der Privatforstwirtschaft im Komitat Veszprém	110
Dr. Papp, T.: Internationale Konferenz in Ungarn	112
Dr. Bán, I. – Dr. Péteri, M.: Die Ertragsregelung hautzutage	114

Százharminc éves az OEE!

IV.

Az „aranykor”: a megalakulástól a századfordulóig .... igen sok és nagyfontosságú teendő várt az egyesületre, mert az erdőgazdaság helyzete abban az időben valósággal válságossá lett.”

(Emlékirat, 1906)

Bámulatos korszaka a magyar történelemnek az 1867-es kiegyezéstől a századfordulóig tartó három évtized. Mintha néhány év alatt akarta volna behozni a nemzet a fejlett európai országokhoz viszonyított évszázados lemaradását, oly lázas sietséggel vetette magát a gazdaság és a kultúra fejlesztésére. A Széchenyi István gróf által keserű iróniával emlegetett porból és sárból döbbenetes gyorsasággal jött létre az ország modern fővárosa, a szép Budapest, de ugyanez a tempó volt a jellemző a vidéki nagyvárosok fejlődésére is. Ezerkilométer-számra hálózták be az ország területét az utak, vasutak. Gombamódra nőttek ki a földből a gyárak, üzemek, bankok. Virágzásnak indultak a művészetek, az irodalom, a tudomány, a kereskedelem. A klasszikus liberálkapitalizmus korszaka volt ez Magyarországon. annak minden ragyogásával és sötét árnyékával együtt.

Az 1879. évi erdőtvény megalkotása

Ez a lázas ütemű fejlődés az erdőgazdaságot sem kerülte el. Az urbanizálódás, a gazdaság, az infrastruktúra és még a kultúra is egyre több és több fát – fatermeket – igényelt. Az erdő- és faüzlet igen jó üzletté vált. A biztos piac, a jó árak kevés befektetés mellett is magas hasznot, gyors meggazdagodást hoztak a vállalkozóknak. kitermelő cégeknek és fakereskedőknek egyaránt (csak a favágóknak nem).

Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy mielőbb ismét napirendre kell tűzni a kor igényeit kielégítő erdőtvény megalkotásának az ügyét, mert az 1791-es feudális erdőtvény aligha tud gátat vetni a kibontakozó tőkés piacgazdaság erdőfálo mohóságának, amelynek a nyomában csak a letarolt hegyoldalak, gázos vágásterületek, szerkezetükben tönkretett, elcsarjasodott erdők maradtak. A jobbágyfelszabadítást követő úrbéri erdőelkülönböztések vonatottsága sem kedvezett az erdőknek.

Az új egyesület – mintha csak erre a célra irányulóan alapították volna meg – lendületesen vetette magát az erdőtvény megalkotásának ügyére. S, hogy valóban képes a szakmai érdekvéviselési feladatok megoldására, azt bizonyította ennek az ügynek sikeres tető alá hozása. *Az 1879. évi XXXI. tc. megalkotása tulajdonképpen Wagner Károly alelnök érdeme.* Sajnos, ő maga nem érthette meg műve beteljesedését, mert egy hírtelen támadt gégeödéma váratlan gyorsasággal elragadta őt az élok sorából. Helyébe lépett azonban fiatal harcos társa, *Bedő Albert*, aki azután országos főerdő-mesterként valóra váltotta a törvényalkotók elgondolásait. Feltétlenül meg kell azonban említenünk gróf Tisza Lajos nevét is, aki Keglevich Béla gróftól követően másodikként töltötte be az egyesületi elnöki tisztséget 1875-1898 között.

Ő volt „a nagy építő”, többféle vonatkozásban is. A híres miniszterelnökhöz, Tisza Kálmánhoz fűződő testvéri kapcsolata is bizonyára segítséget jelentett abban, hogy az évtizedek óta vajdú első modern erdőtervezőnk megszülethetett. A törvény végrehajtása azután mély hatást gyakorolt a magyar erdőgazdaságra, s a későbbiekben kiderült fogyatékosságai ellenére is új irányt szabott erdészetünk fejlődésének.

Az erdészsképzés beindítása

A törvény rendelkezései megkívánták az erdőbirtokosoktól megfelelő erdészeti személyzet alkalmazását erdek szakzerű kezelése céljából. Amde Magyarországon ekkor még csak erdőmérnök-képzés folyt a selmeci akadémián. Tanintézetekben kiképzett, államilag képesített alsófokú szak személyzet nem létezett. Ezért az *Egyesület nagy erőfeszítéseket tett az erdőfői képzés beindítására. Ennek meg is lett az eredménye: 1883-ban megnyitotta kapuját a fiatalok előtt az első erdész szakiskola Ásotthalmán* (amit azután I. Ferencz József látogatásának emlékére Királyhalmának neveztek 1945-ig).

A hely és az időpont nem a véletlen műve volt. Ebben benne volt „a nagy építő” egyesületi elnök, Tisza Lajos keze. Ő ugyanis tényleg nagyot épített, mert az emlékezetes, pusztító 1879. évi tiszai árvíz után a rombadőlt Szeged újjáépítési kormánybiztosaként döntő szerepe volt a mai modern város alapjainak megvetésében. (Nomen est omen – a Tisza pusztítását Tisza hozta helyre.) A városnak kialakult szoros személyi kapcsolatainak köszönhetően a város törvényhatósági bizottsága díjmentesen bocsátotta az iskolaépítés céljára a szükséges területet a város erdejéből-mezejéből, és még több más módon is segítette annak létrehozását. Ásotthalmát gyors ütemben követte további három erdésziskola létesítése Temesvár-Vadászerdőn (1885), Liptóújvárott (1886) és Görögnyeszentimrén (1893). Az iskolákból kijerülő erdészek egy része azután tagja lett az Egyesületnek.

Az „Erdészeti Lapok” kézbevétele

Oktatáshoz, továbbképzéshez nemcsak iskola, hanem könyv, folyóirat is szükséges. Magyar nyelvű erdészeti szakirodalom azonban akkoriban alig létezett. Jól tudta ezt az Egyesület is; nem hiába vette be az alapszabályokba első számú céljaként az „erdészeti magyar irodalom” ügyének előmozdítását.

Először is 1873-ban megvásárolta a két lapalapítótól, Di-vald Adolftól és Wagner Károlytól az „Erdészeti Lapok” tulajdoni és kiadási jogát. Majd gondoskodott annak további megjelentetéséről – napjainkig. Addig ugyanis csak évkönyveket adott ki az egyesület a működéséről. Az „Erdészeti Lapok”-

kal kapcsolatban e korszak végén elgédgetten állapíthatta meg *Horváth Sándor* akkori titkár: „E folyóiratnak eddig megjelent évfolyamai ma már egész kis könyvtárt képeznek s úgy a gyakorlatban működő erdészek, valamint a szakudományok művelői számára bő kútforrással szolgálhatnak.”

Egy folyóirat kiadása akkoriban önmagában nem jelentett nagy eseményt. Azt azonban ma jogos büszkeséggel hangsúlyozhatjuk, hogy az alapításuk óta a mai napig fennmaradt, élő magyar folyóiratok közül a *műszaki-gazdasági kategóriában* (eddigi legjobb műomásunk szerint) az „*Erdészeti Lapok*” tekint vissza a legnagyobb múltra. A többi folyóirat közül is csupán három előzi meg korban (zárójelben az alapításuk éve): a „Magyar Tudomány” (1841), a „Nyelvtudományi Közlemények” (1856) és az „Orvosi hetilap” (1857).

Emellett az Egyesület megindította az „*Erdészeti Rendeletek Tára*” című kiadványosorozatát, valamint *Horváth Sándor* titkár szerkesztésében az „*Erdészeti Zsebnaptár*” sorozatot. Nagy kár, hogy idővel mindkettő megszűnt.

Az erdészeti szakirodalom fejlesztése

Az egyesületi szakirodalom-fejlesztő tevékenység gerincét azoknak a tan- és kézikönyveknek a megjelenítése képezte, amelyeket az erre a célra létrehozott és a Deák Ferencről elnevezett alapítvány anyagi bázisára támaszkodva az OEE saját költségén kiadott és terjesztet (vagy amelyek létrehozását pályadíjával elősegítette). Íme néhány kiragadott cím a sok közül. *Fekete L.-Mágócsy-Dietz S.*: Erdészeti növénytan. *Illés N.*: Erdőtenyésztéstan. *Szécsi Zs.*: Az erdőhasználatnak kézikönyve. *Vadas J.*: Erdőműveléstan. *Belházy É.*: Az erdőrendezésnek kézikönyve. *Sobó J.*: Erdészeti építéstan. *Cséti O.*: Erdészeti földmérés tan stb.

Az Egyesület érdekes, korszerű kezdeményezése volt az erdészeti ismeretterjesztés megindítása népszerű formában a laikusok körében, de főként az erdőgazdálkodás ügyében érdekelt kis erdőbirtokosok körében. Ez volt az ún. erdészeti ponyvairódmű kiadványok füzetsorozata. Egy-egy füzet tekintélyes példányszámban (30 ezer db) jelent meg.

Az OEE folyóirat-, ismeretterjesztő- és szakkönyvkiadása a századfordulón a semminél teremtette meg a magyar nyelvű erdészeti szakirodalom erős alapjait, amelyekre azután már bátran lehetett építeni a szakma további szellemi-kulturális fejlődéséért.

Anyagi gyarapodás, székházépítés

A szellemi fejlődés alapját a gyors anyagi gyarapodás jelentette, ami viszont összefüggésben állt a taglétszám ugyancsak rohamos emelkedésével. Az alakuló közgyűlésen – amint azt a cikksorozat III. részében említettük – 43 fő volt jelen. A századfordulón pedig a létszám már meghaladta a 2000 főt. Az ingó és ingatlan vagyon értéke az induláskor 34 000 korona volt, a korszak végén pedig 770 000 korona. Ezen belül öt gazdag alapítvány szolgált az Egyesület sokirányú kulturális és szociális tevékenységét, összesen mintegy 170 000 korona tőkealappal.

A gyors létszámbeli és biztató anyagi fejlődés arra az elhatározásra készítette az Egyesület vezetőt az 1880-as évek elején, hogy saját székházat építtessenek. Az elhatározást gyors cselekvés követte. A főváros előkelő pontján, az ugyan-csak készülő új Országház közelében, az Alkotmány utca és

a Honvéd utca sarkán épült fel a stílusos, szép háromemeletes, 151 helyiséget magában foglaló kis palota *Cziegler Győző* műegyetemi professzor tervei szerint. Az Egyesület fennállásának 20. évfordulóját már itt, a saját, szépen berendezett hajlékban ünnepelheték meg 1886-ban.

Az épület ma is az építészeti látványosságokban bővelkedő Alkotmány utca egyik díszce. Voltak benne irodahelyiségek, különböző nagyságú tanácskozó- és gyűléstermek, szolgálati lakások, és itt működött az „Erdészeti Lapok” szerkesztősége is. Helyet kapott benne továbbá a pompás, gazdag könyvtár és egy szakmai múzeum. Ez utóbbi volt az első erdészeti közgyűjtemény Magyarországon. Anyagának nagy részét azonban a későbbiekben az OEE szétosztotta az erdészeti szakiskoláknak demonstrációs célokra, hogy a szakoktatás fejlesztését ezzel is segítse.

Mindczek közben rendszeresen folyt az egyesületi élet fontosabbnál fontosabb, időszertű szakkérdések megvitatásával. Az éves közgyűlések felét az Egyesület székhelyén, Budapesten kívüli, az ország (a Kárpát-medence) valamely más városában bonyolították le vándorgyűlésként.

A Millenium lemondó megneplése

A rendezvények hosszú sorából – mintegy e korszak záró-akkordjaként – azt az országos erdészgyűlést emlíjtük meg, amelyet a honfoglalás 1000. évfordulója, a Millenium tiszteletére rendezett az OEE Budapesten. Felelevenítésének időszertűségét ad az idei millencenárius évforduló.

Az erdészet egyébként is pompás módon emlékezett meg nemzeti történelmünk legnagyobb eseményének eme páratlan évfordulójáról. A milleniumi kiállítás mellett a rendezvény-sorozat talán másik legkiemelkedőbb eseménye volt ez a millenárius kongresszus. Napirendjén szerepelt a kopárok beredősítésének ügye (egy abszolút profitorientált világ közepette!). Azután az erdészeti felsőfokú szakoktatás újjászervezése, valamint az erdészeti kísérletiügy megszervezésének szükségessége.

Bizonyára a kongresszusi feliratnak volt a következménye, hogy a kormányzat a selmeci akadémiát 1904-ben főiskolai rangra emelte, 1898-ban pedig megkezdhette működését az erdészeti kísérleti állomás selmeci állomásai központtal és az erdőéri szakiskolákhoz telepített négy vidéki állomással.

A Millenium maradó terméke volt *Tagányi Károly*, országos főlevéltáros „Magyar erdészeti oklevéltár” című háromkötetes, impozáns művének kiadása, amelynek összeállítását az OEE rendelte meg és fedezte megjelenítését.

○

Ennek a rendkívül progresszív és termékeny, alkotó korszaknak, az Egyesület és egyben az egész magyar erdészet „aranykorának” vezéregyénisége dr. *Kálnoki Bedő Albert erdőmérnök volt*. Az a kemény székely fiatalember, aki 1866-ban ott állt az Egyesület bölcsője mellett. A korszak végén pedig az öregkor küszöbén álló, dicsfényvel övezett, sokoldalú közéleti emberként, valójában azonban magányos óriásként magaslott alakja, és nézte, hogy miként rohannak az utána nyomuló emberké immár lefelé a csúcsról, a sötét felhőbe vesző horizont alatt húzódó szakadék – a háború, Trianon – felé.

(Folytatjuk)

Dr. Király Pál

A Magyar Köztársaság elnöke a KEFAG Rt.-nél tett látogatást

Ha nem is meglepetésszerű, de váratlan látogatást tett Göncz Árpád köztársasági elnök a Kiskunsági Erdő és Fazgazdasági Részvénytársaságnál. Az történt ugyanis, hogy az Elnök úrnak délután Kiskunfélegyházán volt programja, ám igényt tartott arra, hogy a délelőttöt a megye egyik sikeres vállalatánál töltsse. Mint emlékeztet, az Elnök úrnak nem ismeretlen az erdésztszadsadalom, hiszen öt évvel ezelőtt Sopronban köszönthették, ahol a Vándorgyűlés egésznapos vendége volt. (EL. 1991. 9. szám.)

Sódar Pál vezérigazgató puritán egyszerűséggel, ám kellő erdészeleganciával szervezte meg a protokollt. Az érkező elnököt a részvénytársaság egyenruhás központi dolgozói fogadták, majd az emeleti tárgyalóban kapott tájékoztatást a térség és a vállalat feladatairól, eredményeiről.

Dr. Bondor Antal, az igazgatótanács elnöke példamutatóan tömören ismertette a részvénytársaság feladatát, a térségben betöltött szerepét.

Dr. Göbölös Antal, az Erdőfelügyelőség igazgatója követte. A megye talajtani adottságaira utalva az Elnök úr megjegyezte, hogy otthonos a témában, hiszen mint talajjavító szakember tevékenykedett annak idején. Majd hozzátette: „*Úgy tudom az erdő három legnagyobb ellensége a kecske, a katona és a privatizáció.*” A Kiskunsági Nemzeti Parkkal és általában a védett területekkel kapcsolatos gondokról dr. Iványosi Szabó András igazgató, az Alföldi Erdőőr Pjt. tevékenységéről Szebeni László, a NEFAG Rt. vezérigazgatója, míg a helyi ÜT elnöke, dr.

Almási János adtak tájékoztatást. Kanász Tibor egyéni vállalkozó a munkavállalók keserveiről szólt.

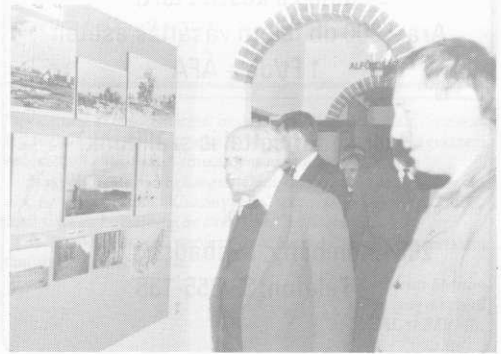
Ezután következett a részvénytársaság székházában működő orvosi rendelő megtekintése, ahol a város és a környék vállalatainál dolgozók munkaalkalmassági vizsgálatait végzik. A bugaci alföldfásítási múzeum előtt a terepi emberek, vezető szakemberek fegyelmezett csoportja fogadta az Elnököt.

Dr. Horváth László Bedő-díjas erdőmérnök, a térség meghatározó erdészeti szakembere tanárián mutatta be az épület-együttest, beszélt a nagymúltú erdész hagyományokról, és megemlítette Kiss Ferenc alföldfásítói történelmi tetteit is. A múzeum régi-ségei között *ifjabb Horváth László* kalauzolta az Elnök urat, aki szemmel láthatóan élvezte a látottakat. Be is jegyezte az emlékkönyvbe. „Végre egy szívem szerinti múzeum, csak az időm volt rá kevés. Gratulálok, köszönöm az élményt. Göncz Árpád”

Amikor kevéssel a déli harangszó előtt a protokollfőnök többszöri sürgetésére búcsúzni kezdett és a noszogatásért kissé megrovóan nézett a kötelességét teljesítőre, azért látszott a tekintetén, hogy *ilyesféle látogatásra gondolt.*

A kiskunságiak pedig apró ajándékaikkal nemcsak a maguk, hanem az egész erdésztszadsadalom köszönetét is kifejezték a látogatásért, mely noha *legégetőbb problémáinkból nem oldott meg semmit* – mégiscsak jelzésértékűnek bizonyult.

Pápai Gábor

Az ERFA-TOURS Erdészeti és Faipari Utazás- és Oktatásszervező Kft. megtartotta első klubfoglalkozását, a FATO-KLUB-ot.

Témája: Az erdővagyon tulajdonlása és kezelése.

A meghívott előadók és előadások

Dauner Márton, az EH elnöke:

„Az EH hatósági feladatai az érvényben lévő Erdőtörvény szerinti erdőállománygazdálkodás terén”.

Geregy Ferenc, ÁPV Rt.:

„Tulajdonosi kötelezettségek és elvárások az állami erdővagyon kezelésével (kezelőkkel) szemben”.

Mihályfi Imre, Kincstári Vagyonkezelő Ig. oszt. v.:

„A KVI erdőállománygazdálkodási koncepciója és annak érvényesítési lehetőségei, különös tekintettel az erdőgazdálkodó Rt. szervezetekre”.

Az előadások után kialakult vitában több kérdés hangzott el. **Kondor Endre** kérdéscsomagját a hivatalvezetőnek tette fel. Íme a kérdések, és **Dauner Márton** elnök válasza:

A természetvédelmi területeken a véghasználati korú faállományokra mikorra várható a fakitermelési tilalom (moratórium) feloldása?

Sok a túltartott állomány, az állományok természetes úton történő felújítása, illetve a felújítás lehetősége végveszélybe került. A jelenlegi állapot további fenntartása bűn. A természetvédelem a felelősséget el akarja háritani magáról, s ezt nyilvánosan is kinyilatkoztatta. Ki hoz döntést ezen áldatlan állapot megszüntetésére?

– Az új erdő- és természetvédelmi törvény erre a kétségtelen ellentmondásos szakmai helyzetre áttekintő szabályozást fog adni.

Vadkárvédelmi zacskó

vásárolható a Romhányi Erdészetnél
(amíg a készlet tart)

Ára: 5000 db feletti vásárlás esetén
1 Ft/db + ÁFA

Postai utánvétellel is szállítunk!

Cím:

2654 Romhány, Szabadság tér 21.

Telefon: 35/355-135

Az 1995 novemberében kiadott FM rendeletben az erdei vadkár megfogalmazása minden szakszerűséget nélkülöz. Hogyan kerülhet ki az FM-ből az Erdészeti Hivatal tudtával ilyen nagyfokú hozzá nem értést bizonyító rendelet?

– A rendelet tervezett módosítását az Erdészeti Hivatal is véleményezte, ettől azonban eltérően jelent meg a rendelet. Meg kell azonban jegyezni, hogy az 1994 előtti állapothoz képest, amikor is semmiféle erdei vadkár nem ismert el a vonatkozó rendelet – előrelépés történt. Kétségtelen jobb lenne egy mindenre kitérő rendelkezés. Mi ezt akarjuk.

A vadászatról szóló törvénytervezetben a minimális vadászterület 3000 ha. A magántulajdonosokat emiatt olyan hátrány éri, mint amilyen érte őket a többszörösen hibás kárpótlási törvény kapcsán is. Az Erdészeti Hivatal miért nem tudott ez ellen fellépni?

– A jogszabály előkészítése a Vadászati és Vadgazdálkodási Főosztályhoz tartozik, míg a kodifikáció (törvényyszerkesztés) a Jogügyi Főosztály feladata. Az Erdészeti Hivatal csak véleményezőként jelenhetett meg. Mindig a szakmai és a jogi részleg felelőssége az, hogy az érintettek észrevételeiből mennyit épít be a kodifikáció során. Az ezután sorra kerülő előterjesztésen, ami a Kormány elé kerül, a Hivatalnak szakigazgatási szinten nincsen módosítási lehetősége. Úgy tűnik, hogy a vadászterület nagysága politikai ügy lett. Én úgy látom, hogy ha a vadgazdálkodási körzet és a vadászterület, mint két külön téma, önállóan lett volna kezelve a törvényalkotás során, akkor ez a kérdéskör ma nem nagyon merülne fel. Ugyanis a vadgazdálkodási körzet biológiai alapként kezelné a vadállományval és védelmével kapcsolatos feladatokat, a vadászat a vadászati területeket főleg gazdasági és kereskedelmi szempontból venné figyelembe.

Az FM Erdészeti Hivatala által összeállított, erdőgazdálkodásról szóló éves jelentéshez hol és mikor lehet hozzáférni (a szakmai lapokban közölt rövid ismertetésen kívül)?

– A betérjesztést követő jóváhagyás után beszerezhető az Országos Erdészeti Egyesületnél és a FAGOSZ-nál. Természetesen kérés esetén a Hivatal is igyekszik az igényeket kielégíteni.

Az erdőgazdálkodás, mint szakmán belül köztudott, minden más nemzetgazdasági gazdálkodási formától merőben eltér. Elnök úr lát-e lehetőséget arra, hogy szakmánk ezt elfogadottá tegye az FM, a PM, a KTM illetékes vezetői előtt? A fahasználatok lökészerű nyeresége a számviteli törvény előírásai miatt nem tartalékolható a következő évekre, amikor az erdőfelújítás lökészerű nagy költségigényei jelentkeznek. Ez az erdőgazdálkodókat – különö-

sen a magánerdő-tulajdonosokat – megoldhatatlan finanszírozási kérdések elé állítja. E téren sürgősen lépni kell. Lát-e lehetőségét elnök úr a kérdés megoldására?

– Felvetődik, hogy milyen törvényi szintű keretekben kell megőrizni az erdőfenntartás korszerűsítését, a garancia-rendszert. Ezt célozza az erdőkről szóló új törvényjavaslat. Kérdés, hogy a következőkben az erdőfenntartási járulékok befizetésében látnak-e lehetőséget az emelésre annak érdekében, hogy legyen elegendő forrás a finanszírozásra. Mindezt alaposan meg kell vizsgálnunk, és megfontolt döntést kell hoznunk. A gazdálkodók abban érdekeltek, hogy jövedelmeiket nagyobb hasznot hozó befektetésekre fordítsák. Majd a fogyasztási céljaikat elégitik ki, és csak harmadsorban jön elő az erdőbe való befektetési szándék. Nyilván az alacsony hozam miatt. Ebben a kérdésben elengedhetetlen a PM és a KTM támogató hozzájárulása. A központi költségvetéstől igényelt támogatásunkat igen alapos indokok alapján terjeszthetjük csak be.

Elnök úr rövid előadásában említést tett az erdőgazdálkodás „jövőképének” kialakításáról. Azt említette, hogy a jövőképből nincs új elem. Kérdésem: Miért nincs? Új elemekre sürgősen szükség lenne, ugyanis az állami erdők-

nek jelenleg négy urat kell szolgálniuk: az FM-et, a PM-et, az ÁPV Rt.-t és a KTM-et.

– Jövőképünk két tényezőtől tevődik össze. Egyrészt az erdőterület bővítése kapcsán a favagyton növeléséből, valamint a sokrétegű hasznosítás feladataiból adódó tennivalók végrehajtásából. A fő feladat jelenleg az érvénybe lépő államháztartási törvény rendelkezéseinek végrehajtása. Új feladatokat most nem kívánunk a tárcák, illetve a kormány felé terjeszteni.

A FATO-KLUB további témái:

„Az erdőszeti politikai koncepció” 1996. május 16. Budapest, ERDÉRT Székház.

„Az erdőgazdálkodás és természetvédelem” 1996. június 6. Budapest, ERDÉRT Székház.

„Út a sikeres vezetéshez” 1996. szeptember 12. Budapest, ERDÉRT Székház.

„A szakterület 1996. évi várható aktuális közgazdasági-jogi kérdései” 1996. november 14. Budapest, ERDÉRT Székház.

Okuljunk elődeink makacsságából!

A hosszú téli napok unalmát elűzendő vettem kezembe régi újságokat. Így került elő az Abauj-Kassai Közlöny 1902. évi április 27-i száma. A közlöny hét pontba szedve beszámoló a városi közgyűlés eseményeiről. A hetedik pontot utódaink okulására szó szerint adom közre, mert az abban említett hibáit mi, közvetlen utódok is elkövettük.

„7. A fa

A város nem volna Kassa város, ha nem a legrosszabbul gazdálkodnék. Ha épít, rosszul épít, de drágán, ha üzletet csinál, a legulsó grajzler túljár az eszén.

A múlt télen az egész város közönsége a kereskedőktől vett fát, s nem a várostól, pedig egyenlő, sőt még kevéssel drágább áron is inkább a várostól vesz mindenki. Mégis a kereskedők eladták a fájokat, a város meg nem. Mert persze ép hat koronával drágább volt, mint a kereskedőké.

Igy igen sok fa maradt, amit városi műnyelven úgy neveznek, „nagy volt a konkurencia.” – Bezzeg, ha a város konkurált volna és leszáll az árakkal, egy forgács se marad. Így azonban lesz szeptemberre vagy 100 ezer köbméter.

Már most az erdőhivatal azt kéri a közgyűléstől, hogy engedjék meg, hogy nagyban is adhassanak el tűzifát. Már szóval, hogy engedjék meg, hogy azt a fát, amit a polgár csak 28 koronáért kapott, nagyban 22 koronáért adhassák el, holott hacsak 24 koronán adogatták télbe, már ma egyetlen hasáb sincs.

Éder. Fényes ily értelmű felszólalása után a közgyűlés a megítélő, osztályú fának a nagyban való eladására az engedélyt meg nem adta, de megengedte, hogy a selejt, s tuskófavál egy fából nagyban is eladhatson.”

Ugye, ilyen mentalitásbeli nehézségek manapság nincsenek?

Megjegyzem, hogy Kassa város erdőállományai zömében elegendően bükkösök voltak.

Schalkház Lipót

A Zalai Erdészeti és Faipari Részvénytársaság ebben az évben is meghirdette az ERDŐGAZDA tanfolyamot a magán-erdő-tulajdonosok részére.

A február végén Nagykanizsán és március elején Zalaegerszezen megtartott 3-3 napos rendezvényen 23 fő résztvevő mintegy 200 erdőtulajdonost képviselt.

A kiadott tematika szerint az erdőművelésről, a fahasználatról, a fakereskedelemről és értékesítéséről, a természetvédelemről, a jogi tudnivalókról, a vadkárelhárításról és adózással kapcsolatos kérdésekről szereztek hasznos ismereteket a hallgatók. Az előadásokat a részvénytársaság, az erdőfelügyelőség, az FM Zala megyei hivata-

la, valamint az erdőrendezési iroda szakemberei tartották. Az elméleti foglalkozások után a bajcsai, a nagykanizsai és a zalaegerszegi erdőszetnél gyakorlati bemutatót szerveztünk.

Nagyon hasznos segítséget jelent a magán-erdő-tulajdonosoknak az „Erdőgazdák Kiskönyvtára” sorozat valamennyi kötete, amit sikerült beszerezni és a résztvevőknek átadni.

A továbbiakban is tervezzük a hasonló témájú és tartalmú tanfolyamok megtartását.

Hederics Márton
személyügyi vezető
ZALAERDŐ Rt.